

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§.10. Defunctus efferebatur. Diligentia mortuos efferendi ad sepulchrum nostrorum corporum ostendit miseriam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53104](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53104)

1701. 22.
179.

& currunt; ecce quid illis contingit: Stultitia allegata est in corde puere; ait Spiritus S. q. d. id quod in corde adolescentis dominium habet ac Principatum; & de eo nunquam excedit, velut quid illi colligatum, stultitia est & ignorantia. Sibi persuadet se ipso Salomone sapienterem. Nouerit ergo cœcū illum esse & amentem.

Hom. 67.
in Gen.
XXIII.
Taurus
exprimit
adolescentem.
Gen. 49. 6.

Notat D. Chrysostomus quod Patriarcha Iacob ut subtilis Philosophus vocaretur, (iuxta versionem Septuaginta) taurum Sichimorum Principem, quando Dinæ amore exsternabat quem Simeon & Levi occiderunt: In furorē suo subuertauerunt taurum. Taurus etenim elegantet exprimit adolescentem, eō citius procreans, quo passionum suarum stimulis acrius irascitur, feritque oculis clausis nihil attendens. Idcirco inquit D. Ambr. quamuis tantā dotatus esset Salomon sapientiā, falsus tamen est, quod inter maximē obscura & intellectu difficilia: Veniens ignorat viam iuueni in iuventute. Sic legit D. Ambr. eadem de causa, inquit, pater eius David maritavit adolescentiam ignorantis & stultitiæ: Delicta iuuentutis mea, & ignorantias meas ne meminero.

Orat. de obitu Valentii.
in ser. princ.
et mad.
Pro. 30.
19.
Ps. 24.

His ita concessis, in qua ætate timenda magis videtur esse mors homini: Si peccatum vnicum hoc valuit, ut ipsam attraheret tanto distantiem iuncta alio, tot tantæque peccata an non sufficiunt, ut quam primum adoleat, cum nos illi simus adeo vicini? Super hoc fundat D. Chrysostomus, proficuum sanè documentum, quod parentibus prescribit filiorum suorum vitam optantibus longævum. Numquid illam vis reddere certiorē? Hinc ad labora, (consulo) ut sibi à peccatis caveant, sint virtutis studiosi, Deum timeant, frequentent Sacramenta, sint modesti. Ad huius confirmationem adducit id quod summo Sacerdoti Heli notivus contigisse: qui cum inordinatius atque intemperantius filios suos diligeret, eorum laxabat frœna cupiditibus, & quamvis aliquando defectus eorum corripere, nimis tamen leuiter, & cauda vulpinâ exdebat eos: verebatur enim eos morte afficere, vitamque illorum optabat prorogari. Ea ergo de causa, respondet illi Dominus, amittes eos, nec accrescent nec filios procreabunt, teque ad sepulchrum præcurrerent, quod & factum legitur. Apposuit sententiam illam Spiritus S. annectit ponderatū dignissimam: Ne lateris in filijs impijs, & nisi fuerit in eis timor Dei, ne confidat vita illorum: in gemis enim in tempestu luctu, & confestim illorum scies consummationem.

Z. 3. con-
tra vitu-
per. vita
monast.
XXIV.
Ne intue-
nes mo-
riatur
Deum
timeant.

Eccl. 16. 1

Ne lateris in filijs impijs, & nisi fuerit in eis timor Dei, ne confidat vita illorum: in gemis enim in tempestu luctu, & confestim illorum scies consummationem.

Hæc verba perpende singula, præsertim hæc? Nisi fuerit in eis timor Dei, ne confidat vita illorum. Præ gaudio subleuitatos tibi filios, ut pinus aureas, agiles, sanos, optime dispositos. Interrogo te: num Deum timeant? num à sceleribus viuunt puriores? num suis vacant appetibus? num frœna laxant cupiditatibus? Si filios aduerteris sceleribus implicatos, ne confidas vitæ illorum, robiginitati, sed hoc sit tibi compertum; quando minus de illis quid suspicaberis fuisse, hæc tibi tristia noua adferentur: Filius tuus immatura morte sublatus est: Confestim illorum scies consummationem: nec inquiras unde, vel quomodo: sufficiat tibi hoc scire, quod Deum grauitet irritarint. Unde (sic D. Chrysost.) D. CHR. acerba & in tempesta mors? Nonne quod filios no. Tom. 1. suos emendare negligimus?

§. 10. Defunctus efferebatur. Diligentia mortuus effereudi ad sepulchrum nostrorum corporum ostendit miseriam.

Ecce defunctus efferebatur, filius vnicus matri 33. *Et sua.* Expende cum D. Chrysostomo. n. & 2. *Tom. 10. D. Augustino. b.* Quam cito de domo defunctus effertur, quamuis vnicus sit matri suæ, habetis & id quod præ cæteris ardentius exoptatur: ta post expulsi etenim est nostrorum corporum miseria, ut sitientem statim contumpanitur, vetibus corrota impleantur, tantoque factore euncta conquinant, b. *50. 48.* ut nec filius patrem, nec mater vnicum filium, ad fratres sed nec vxor maritum, quem vita ipsa sibi habet, ad fratres chariorem, perire possit: *Vxorē etiam inuitam D. CHR. (ait D. Chrysostom.) fontes verum exagitant, ut Tom. 1. maritum deserat. O calamitatem infelicem, quæ tibi digito monstrat, quid sit corpus hoc, quod Corpora tantopere sarcinas, excolis & adorna. Quorum nestra dam animalium caro in longa tempora seruatam tur incorrupta, ut asserit D. Augustinus de carne fortitipauonis: ut enim ejus rei caperet experimen- Lib. 21. de tum, pectus ejus asseruari iussit, & ad anni ter- Cicut. 1. 4. minum integrum atque incorruptum inuenit, vsq. 8. hominis autem caro continuo corrumpitur & fetet: ita ut nec ipsa germana Lazari soror, factorem cadaveris perferre præsumperit, inclamans: *Sanctus factus.**

Hinc originem sumpsit, id quod refert Dio. *Apud dotus moris fuisse apud Ægyptios, si quis filius Perr. Bel. heres mortuorum parentum debita non statim lon. lib. 2. solueret, ut apud eum defunctorum cadavera de sepul. domi afferuarentur, nec sepultura traderentur; cap. 2. ad quo significabant, nullum exactorem esse seue- sn. riorum.*

II. riorēm, qui festinat sic extorquetur debitorum
 Ægypti hauriamus: Cum essetis apud ostia Tyberina ma-
 caudata hauriamus: Cum essetis apud ostia Tyberina ma-
 domum tre charissima sociati, expectantes temporis tra-
 adduci qui tatus est, vt nullum sit tormentum adeo
 molestum ac intolerandum; vnde illam se uisum
 iubebat, mi tyranni, velut iupremis tormento reos affli-
 et citius geant, dum eos scilicet vitos defunctorum ca-
 debita daveribus sociarent alligatos, quo nullum dari
 solueren- potest efficacius argumentum; quo corporum
 tur. nostrorum probatur non ferenda corruptio.
 Huius veritatis considerationem ex ipso D. Aug.
 D. Avat. hauriamus: Cum essetis apud ostia Tyberina ma-
 Serm. tre charissima sociati, expectantes temporis tra-
 43. ad quillatam causa remeandi ad Africam, & gratia
 Fran illius, cui mare & terra obedunt compulsi, a Pon-
 trem. tiano Praefecto, vno clarissimo, qui de Roma ad
 T. 10. nos videndum venerat, cum eodem te: um reuersi
 sunt Romam ad intrinsecum diligentius, magnifica
 adificia, & opera Paganorum: Et ductus sum cum
 ceteris ad videndum Cadaver Casari in sepulchro,
 & vidi quid omnino esset, colore luido ornatum,
 putredine circumdatum, ventrem eius diruptum, &
 verminis per illum transientes cavernas propexi,
 duoque famelicis in foueis oculorū pascebatur, erines
 eius non adhuc ebant capiti, dentes eius apparebant
 labijs consumpti, & reuelati: erat narium funda-
 mentum, & in uentrem maiorem Christumissimū dixi:
 Vtinam est Casari corpus praclarum? ubi capilli
 solent: Ibi facies decorata: Te namque venerabantur
 homines, te timebant Principes &c. Et respondit
 mater pietate plena: fili, omnia sibi pariter desce-
 runt, quando defecit spiritus eius, & reliquerunt eū
 captiuatum in sepulchro trium brachiorum, plenum
 factore & putredine. Et statim adiungit: Eia ergo
 fideles Christi considerate, quid sumus, animadu-
 te ad quid venimus.
 Eleganter hoc expressit Sophar Naamathites:
 Si ascenderit usque ad caelum superbia eius, & ca-
 pit eius nubes teigari, quasi sterquilium in fine
 perdetur. Septuaginta legunt. Si ascenderit in
 caelum dona eius, q. d. conatur mortales seiplos
 vique ad caeli lydesa in opinione atque altima-
 tione hominum extollere, donis bonisque qua
 receperunt. Sunt autem diuitie bonaque terrena
 velut basis, super quam auctoritatis suae figuram
 seu imagi ematollunt; quae tanto surgit altius,
 quanto fuerit basis, cui iunxit, erecta sublimius.
 Haec autem est ratio, obquam alios iudicemus
 esse sublimiores, quos opulentiore diuitia, bo-
 naque plura ad statū erigunt altiores. Vnde in-
 fert Seneca: Ideo nos hominum magni uiam ad-
 mi: ari: quia eos metimur cum basi sua, q. d. quia
 demetimus prosperitatis eorum altitudinem, e
 Hieron. B. p. de Lanuza Tom. III.

bonis & diuitijs quas sibi comparant: etenim il-
 le sunt quibus tales subleuantur. Illa naq̄ e vox
 Superbia eleuationem significat: & sublimē exal-
 rationem; q. d. Erigat se homo, statum ascendet
 quemlibet sublimem; culmo aditus diuitiarum
 bonorumque temporalium, ita vt capite lydesa
 tangere, illudque nubites inferre videatur: hoc
 certio nonerit q. d. ad finem diem suorum, in
 extrema illa mortis hora ita corporis eius pate-
 bit manifeste corruptio, vt futurum sit adeo hor-
 rendum atque execrabile, vt conferri possit ster-
 quilinio. In Hebraeo vox habetur: C. g. a. l. q. u. e.
 rem significat immundam abominabilem, horri-
 dam, vt necdum osses dat manus attingentis, sed
 insuper & oculi contentis nauicam parit
 intolerandam, vt omnes ab eo longius au-
 gant, domibulque suis ipsum procul elimi-
 nent.
 Ni faller huius rationem hausit ex veteri
 Sabæorum, Arabumque consuetudine, quam ad-
 ducit Geraldus & refert Pineda: sic etenim illi
 cadauera mortuorum exhorrebant, vilique fa-
 ciebat, vt illa velut sterquilium haberent, flag-
 naque foetidissima. Pro huius confirmatione le-
 gimus quod mortuum Regis sui corpus ad ster-
 quilium extraherent, in eoque sepeliebant: a-
 quale namque iudicabant esse sterquilium, quo
 declarant nullum defuncti corporis locum
 magis conuenire, quam sterquilium immun-
 dum, putredine vetribulque exhorrendū. Quā-
 uis etiam Regis sui corpus, erat tamen flagnum
 horribile, foetidumque sterquilium, Idem te-
 statur Strabo & ad confirmationem eius quod
 dicit, sententiam in medium profert Heracliti
 philosophi senioris, dicentis: sibi nihil differre,
 atque non minus abominabilia cenferi (senten-
 tia mortuorum cadauera, quam sterquilium, qui-
 bus nihil sit foetidius, nihil horribilius: proinde
 ad illa, quasi ad propria loca esse deferenda.
 Ex his conelulit Sophar amicus Iob, quod iā
 tractandus esset, habendusque vir iustus Iob vt
 mortuus, quando vidit illum ad sterquilium
 damnatum, lepra sordidissimum; quo designat
 eum ex summa prosperitate, qua florentem illū
 viderat, ad summam delapsū esse miseriam:
 Quasi sterquilium in fine perdetur, abijcietur
 scilicet & vilipendetur, eo modo, ac si sterquilium
 esset, & vt tale & dibus suis exterminabi-
 tur, cum vt proprium habitaculum aliud assigna-
 bitur simeum foetidissimum, quale ipse iam esse
 censetur. Et hoc idem teste D. Angu. fieri illi
 qui se pluribus cenfet bonis de ratum, Cre- so-
 que ditiozem: atque inter alias hunc vnam
 L. 2. de mirab. S. Scrip. dan. 1. 35

Tob.
 20. 6.
 III.
 Homi-
 nes ex
 basi
 diuiti-
 arū
 meri-
 mur.

Seneca

Lib. de
 vari-
 seculi
 IV.
 C. 12.
 ucia vt
 ster-
 quilium
 ma
 habet-
 tur.
 Li. 16.
 ad fm.
 Strabo.
 L. 2. de
 mirab.
 S. Scrip.
 dan. 1. 35

V. Cur sepulchrum Moysi sit in cognatum.
 „ dari rationem, cur voluerit Deus vt Moysi cor-
 „ pus mortuum procul valde, & à populo distat
 „ sepeliretur, sed nec voluerit, vt quisquam sepul-
 „ chri ipsius nosset mausoleum: ne quis de popu-
 „ lo videret faciem corpusque Moysi defuncti, nō
 „ enim congruum censebatur, vt viderent tunc
 „ faciem illius adeo sordidam, exesam ac corrosā,
 „ quam prius viderant pulchram, resurgentem
 „ luceque mirabili gloriosam, dum ex monte post
 „ longū cum Deo colloquium descenderet. Heu
 „ quale conspicitur corpus illud, illaque defuncti
 „ facies, cuius tantus est factor quem à se ex ha-
 „ lat, vt inimis etiam sibi amicis, atque dilectissi-
 „ mis horrorem excitet execrandum, eumque ha-
 „ beant vt abominandum: in tantum vt etiam illi,
 „ quos viuentes præ cæteris amauerant, sint, qui
 „ foris iustent, vt quam primum de domo effe-
 „ ratur tumulo cooperiendus, ne forsitan offendat
 „ domesticos, & factore, ac corruptione insciat,
 „ voluntque eo vsque in terram altè deponi, vt
 „ nec caput, nec manus, nec brachia, nec mem-
 „ braum aliquod defuncti videatur.

D. Amb.
 l. 6. Hexa.
 c. 8. To. 1.
 Ho. 3. in il-
 lud Moysi:
 Attendo
 tibi.

D. Avvs.
 Ser. 48. ad
 frat. in
 Eremo.
 Tom. 10.

VI.
 Caesaris
 Impera-
 tores ca-
 dāner
 describi-
 tur.

Perpendit autem D. Amb. quandam doctrinā,
 quam mutatus est ex D. Basil. nempe quod cor-
 „ pora quæ beatiori tempore, & facilius corrup-
 „ untur, sceleratque turpius, ex quibus etiam ma-
 „ ior vermium copia constitit, corpora Principum
 „ sint & luxuriosorum. *Gravissimæ facient diuitem cor-
 „ pora luxuria distant a. Luxuriam, hic dicit delicias
 „ in comedendo, vestiendo, & dormiendo, quibus
 „ caro mollior redditur, propria corruptionis ver-
 „ miumque materia. Sic expertus est D. Augu-
 „ serens enim, quod Romam cum matre sua per-
 „ ueniens, cū eū visis Præfectus Pontianus festi-
 „ cius vellet excipere, ductus est ab eo, vt cinita-
 „ tis huius imperiole, ac totius orbis capitis spe-
 „ ciet celsitudinem & multus variisque hinc in-
 „ de visu admiratione dignis, tandem in spectacul-
 „ um adducitur Caesaris Imperatoris cadāner de
 „ quo sic scribit: *Vidi quod omnino esset livido colore
 „ ornatum, putredine circumdatum: ventrem eius ai-
 „ ruptū, & vermium per illum cæternas transientes
 „ prospexi, duo quoque famelici in fovea oculorū pas-
 „ ceantur, crines eius non adharabant capiti, dentes
 „ eius apparebant labijs consumpsit, & ventraliū erat
 „ narium fundamentum. Maxime tamen illos ex-
 „ horrebat vermes, qui de inani ventris eius con-
 „ cauo prosepcebant. Optimum ac veridicum de
 „ hoc testimonium dedit beatus Pater Fran-
 „ ciscus de Borgia, nobilitatis Hispanicæ decus
 „ eximium: quamvis enim pari pede in eo nobilit-
 „ tas pietasque progredierentur: illam tamē animo
 „ concepit visili mutationem, quam totus expauit**

mundus, cunctis etenim senutians terrenis,
 pauperisque religiosi depositis mundi exuuijs
 suscepti habitis, ex conspectu corporis illustri-
 „ simæ Regine Elisabethæ, quando tumulandum
 „ Granadæ in seetro iacens apertum fuit: cum
 „ enim illud prius vidisset gloria & honore coro-
 „ natum, ita stupefactus hæsit, vt dicere potuerit:
 „ *Hæcine hæc est illa Elizabeth?* sicut alij de regina
 „ Iehabel, illi vt nomine simili, sic moribus longè
 „ dissimili, exclamauerunt.

Hanc esse rationem autumo, cur ille maximus
 „ sit amicus, qui præ cæteris huic incumbit, vt
 „ corpus ædibus quam primum effertur tumulā-
 „ dum, ne factor percipiatur, & qui se defuncti ja-
 „ „ stant, amicos, hoc ipso declarat, dum manum
 „ adhibent mortuo sepeliendo, terræque pugillum
 „ iniiciunt. Quinimo hæc prima angeris in cordi-
 „ „ lla tuis sollicitudine, vt corpus tuum quocumque
 „ „ terræ mandetur, & vix aliquid est, quod grauius
 „ „ ferres, quam si crederes, corpus tuum non ilico
 „ „ sepeliendum, factum iam cineris congestis, &
 „ „ factor oculis hominum intolerabilis, sicut illi,
 „ „ quos Dominus per Isāam his verbis percutit:
 „ *Indignatio Domini &c. interfecisti eorum præiuriam. Isai. 34. 2*

tu, & de cadaveribus eorum ascendet factor.

Sic Pagninus interpretatur, quod ait Iob de
 „ diuitem prospero, abundante: *Iste ad sepulchra du-
 „ cetur, & in congerie mortuorum vigilabit:* legit ip-
 „ „ se. *Ad puluerem festinabit.* q. d. festinatō pulvere
 „ „ est terraque contegendus. *Ad puluerem festinabit,*
 „ „ erique hæc cura illius prima, qua disponet, vt
 „ „ quam primum mortuus fuerit, ad parentis suors
 „ „ ac prædecessorum sepulchra deferatur sepeli-
 „ „ dus. Hoc est. *Vigilare in congerie mortuorum:* ete-
 „ „ num S. paginæ familiarit est vltimam primamq;
 „ „ curā verbo: *Vigilare,* exprimere. En tili quid sint
 „ „ hæc corpora, quæ tanta sollicitudine sarcinamus,
 „ „ exornamus, & ad publicum producimus consp-
 „ „ ctum, non enim cura erit inferior, qua studebis,
 „ „ vt quam primum terræ reconduantur, & à mor-
 „ „ talium oculis putrefacta, abscondantur. Hoc ad-
 „ „ discere, quanto saginas illud delicatius, tanto gra-
 „ „ uiori hoc exponas corruptioni. Rex Egypti
 „ „ suis spatibus Principibus, magna gloria fastuosus
 „ „ in omnium oculis seipsum arrogantius efferebat,
 „ „ quia diuus, quia fortis, quia formosus. Conspicit
 „ „ illum Deus, vocat ad se va tē Ezechielem, atque
 „ „ illi: *filii hominis tristes intona tharenos, infelicem
 „ „ hunc, eiusque Principes amarè deplora: Fili ho. Ezech. 32.
 „ „ minus, cane coramen lugubre super multitudinem 28.
 „ „ Egypti &c. Quid illi dicam? Quo pulchrior est
 „ „ descendo & dormi cum incircumcisit? Sic legit D. 1o. ca. 32.
 „ „ Hic, per modum interrogatiōis, opinaturque Ezech.
 „ „ Deum*

VI.
Mortis
cōsidera-
tio sua-
detur op-
timatibus

Dei hoc significat: Mortalium infaustissime, num forsitan tibi maior est venustas, & maicestas quam cæteris monarchis. Africa, Pefidis, Ibe- riazque. In quo vel ob quid te credis illis esse su- periozem: *Quo pulchrior es tu?* An ignoras illos omnes in corruptione, cineres, vermesque esse conuerfos: Quid de te futurum tandem arbitra- ris? Variablis scribit sine signo interrogatus: *Quo pulchrior es descende &c.* Hoc tibi sit, homi- nū miserime, exploratum, quanto corpus illud obesus excolis, compositique festiuus, tanto sit tibi considerandum attenuus quod panis post hæc diebus de palatio tuo sis efferendus, mor- tuus, corruptus, vermium congeries, ijque sis, coniungendus, quos in cinerem putredo cōvertit. Hoc vobis o Principes, o viri primates accla- mo, qui delicijs vestris, pompisque efferrimū: *Qui pulchrior es descende &c.* Oculos in sepul- chra declina, hocque perpende quod, quanto vi- tus gentilius, tanto corpus tuum putrefactum redolebit intolerabilius? O Domina luna formo- sior: *Quo pulchrior es descende &c.* Quanto nunc videris venustior, tanto postmodum apparebis esse deformior, palamque fiet, quid sit illa facies, quam sic expoebas, quid illa corporis elegan- tia, quæ alterum in tantam rapiebat amentiam? &c. *Etes defunctus &c.*

§. II. Defunctus efferebatur. *Vi quid pesti- ferum habebant Gentiles ibi mortuos sepe- lire, ubi viuentes habitabant: nos autem censemus hoc salutiferum sicut D. Tacobo fuit Anachorita.*

35 **D**efunctus efferebatur. Adolescentem illum fora: extra civitatē efferebant sepeliendū iuxta receptā à Indæis consuetudinē: nō enim mortuos sepeliebant in templo, vel Syna- gogis, vel locis publicis: sed foris in campis aut montibus, aut eorum vallibus. Edidit D. Theod. duos libros in defensionem legis Evangelicæ, quatenus corrigeret, emendaret & depinnetur arroganti Gentiliū superbiā qui legem aspera- bantur Evangelicam, quos inscripfit: *De veritate fidei, seu de curandis Græcorū affectuionibus.* Libro autem nono, cui titulus est: *De legibus, eminen- tiam probat Christianæ religionis, & legis Evan- gelicæ: venit enim alias leges abolitura, sicut virga Moysi, colubros detorauit, quos magi pro- duxerant Ægypti.* Congruenter disputat de legibus, quas mundi nationes obseruat circa corpora defunctorum, quas omnes religio Chri-

stiana delevit, & aliam instituit multo salubrio- rem. Idem profequitur D. Hieron.

L. contra

Omnes illæ nationes in hoc conueniunt, vt Iouin. su- crederent expellere quod corpora defunctorum in longe à longius à viuentibus segregarentur: ex eorum princip. namq; fetore iudicabāt ac verebatur aerē fore I. corruendum luemque orituram cortagiosā Omnes grauos & multum implicitos se sentiebāt mor- nationes tuorum cadaueribus, nescientes quid de illis a- corpore ra- gerent, ne damnum illis aliquod periret, cau- foras ex- sarent; vnde diuersa de his à varijs sanctis sunt tulerunt instituta. Massagetæ (ipquit D. Theodoret.) se- sepelien- nicret occidebant, & concidebant. Tiberini de- da- creptos, grauiternque iam infirmos ad montis II. ducebant supercedium, quos inde in præceps Varij deieciabant: ab animalibus deuorandos. Hircani modi se- & Caspij molossos canes nutriebant qui defun- peliendi- clorum corpora laniant. Persæ illa ad loca ab- mortuos- ducebant scilitaria, b. it. s. ambusque discerp- da. Sabæi, Nabuthæi, & Arabes stercorem habebant congestum, cui mortuos involuebant, vt in sterquilinum conuertenterent, de quibus va- rij tractant Auctores: Sed hæc omnia compe- dit D. Hieronymus in his verbis: *Massageta, & D. Hier. Derhicos, miserimos putant qui agritudine moriunt. Strabo, tur & parentes, cognatos, propinquos, cum ad fene- Lib. 16. & tam venerint, iugulatos deuorant, rectius esse dī. alij apud centes, vt à se potius, quā à vermibus comedant. Petr. Bel- tur. Tiberini quos dilexerant fenes suspendunt in locum paribus. Hircani volucris & canibus semiuos l. i. de se- proieciunt. Caspij iustem bestijs mortuos Schyra eos pulc. c. 11. qui à defunctis amant sunt, viuos in iodium cum Tom. 2. ossibus mortuorum. Bactri canibus ad hoc ipsum nu- ritus obijciunt fenes. Quod cum Alexandria Pra- factus Nicanor emendare voluisset, pene amisit Prouinciam. Heu quæ sunt istæ ab omni sic pie- tate, & humana ratione alienæ consuetudines? Romani maiorem licet curam haberent mor- tuorum, numquam permiserunt, vt cadauera in templis Deorum suorum conderentur, sed nec in vrbibus, nam & illi iudicabant pestem atque aeris corruptionem inde prouenturam, magis L. 2. de autem expedire, vt foras longius amandarentur, leg. vnde hæc lex inter duodecim leges, tabularum, III. teste Cicerone, vna scribebatur: *In vrbe nō sepe- Cadauera habeban- lito.**

Celebris habita est illa iuncoſulti Pauli sente- tur im- tia, quam restituit Imperator Adrianus: *Corpus munda, in ciuitatem inferri non licet, ne suntentur sacra.* & alios Mente reuolue verbum illud: *Funescentur*, quod polluc- significat, inquinare, polluerē, & rem aliquam bant. immundam red dere. Sic de quibusdam ait Cice- Orat. pro ro: *Humani hostijs Deorum aras, & templa su- Fontis, nestant.*